

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 372. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm19915/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

moshænes, men baade snildere og kvællere end han op-
 løste den Nesten og sagde: Kammer Kong Philip, hvorn
 Støtten gav Agamemnon's Rolle, sig ikke ved at spille
 Thersites; og det maatte dog vel ogsaa staa ham, naar
 han stæbte Liaden, hvor Thersites er den pulkebyggede
 Skumter, hvis gode Rygg maa bede for hans flumme Mund!
 Samtidig er vist, at Philip pludselig fik et Anfald af Hoi-
 medighed, satte, uden at forlange en Stilling i Løse-Penge,
 de to rustede Fanger i Frihed og sluttede i al Venfærlighed
 Fred med Athinenserne, medens han derimod lagde Makedo-
 nisk Besætning i Theben, og stæbte dette Mandskab
 maatte betragtes som et sælsk Bidsel, vilste dog Stridet, Phi-
 lip valgte til Borg-Brig, at han satte mere Pris paa Athe-
 nens Mod end paa Thebens Kvællighed. Samme Dag som
 Athinenser og Thebaner tabte Slaget ved Chero-
 nea, faldt Spartas tappe Kong Archidamos, en Søn
 af Agisilaos, hvor han kæmpede for Sold i Italien,
 og saaledes var Grækenland gjort ryddelig til at bære det
 Makedoniske Jot-Sæde *).

I Korinth, hvor Philip nu holdt en almindelig
 Herre-Dag, kundgjorde han sit fremmte Forsæt, paa Gubernes
 Bæne, at tage de fornæfslige Perser, som fordem lagde saa-
 mange af dets Græske Templer i Aske, og naturligvis blev
 han enstemmig valgt til Hoveding for Hæren, hvormed samtlige
 Græske Stæder vilde understøtte saa priselig en Hensigt.
 Det Delphiske Orakel, som imidlertid for en Tidens
 Skyld blev spurgt til Raads, svarede kejzellig:

Kraabst er Lyren, og Knuden allerede;

thi faldt der intet Døer, kunde Grækenland selv gjælde for det
 Største, og nu, i Begyndelsen af den 11te Olympiade, anre-
 tede Philip et stort Døer-Gilde i Pello, gjorde mid det Sam-

*) Diodor XVI. 654—56, Plutarchs Demosthenes, Pelopidas og
 Alexander.

me sin Daatter Kleopatra, Kongs-Druib, et prøvligt Vepslup, og
samlende ved den Keiligbed omteilig sig Alt hvad der glimtede i
Graekenland. Heriblandt var ogsaa Digteren Neopto-
mos, berømt for sit kraftige Sprog, og da Kongen, over
Dette, Høvedet, bad ham om et Vers, der kunde passe paa
Peters-Løget, fremmede han op:

Bygger, over Bjerg som Dal,
Dristig kun den høie Sal,
Kaster over Sky jert Dø,
Daarfaab's Letter, Himmelhøle!
Hurtig farer som en Vind,
Høller jer i Mulmet ind,
Hades, som med handig Finger
Stærker Haabets brede Vinger!

I den Tene blev han ved, og Philip saae alle i Tankerne
med Fryd Peters-Kongens himmelhøie Thron's synke for hans
Fodder, og næste Morgen, da der skulde sønges og spilles om-
kap, blev hans Billede baaert i Stads med de tolv Gudeb, saa
hans var det Trettende, i Et og Alt Møge til dres;
men høst som han gik op til Skuespil-Huset, i sin sunde
Høitids-Dragt, et godt Stykke foran sin Liv-Magt, listede En
af hans egne Diabante sig hen med Sværdet under Kappen
og giennemkorede Kongen, saa han sank ned til Jorden*).
Somme sige, det var klet af Høngirerighed, dette Mordings-
Bæst blev over, medens Andre vilde paafaae, at baade Phi-
lip's Dronning Olympias og selv Alexander haade
Dret dret, og hvordan han paa det Sidste levede med sin Fa-
milie, kan Man blandt Andet slutte deraf, at da Korintheren
Dimaratus, som havde sit Høisprog ved Høffet, kom tilbage
fra Graekenland, og Philip spurgde: hvordan Graekene so-

*) Diderot XVI. 556—59.

